

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเรื่องป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบวัดความตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบวัดทักษะการปฏิเสธการต่อรอง

ตอนที่ 3 ผลการติดตามพฤติกรรมนักศึกษาหลังสิ้นสุดการอบรมทักษะชีวิต 2 สัปดาห์ ประกอบด้วย ข้อมูลสัมภาษณ์ของนักศึกษา ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ปรึกษา

มีการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้งในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยง จำแนกตามข้อมูลตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	กลุ่มเสี่ยง		กลุ่มไม่เสี่ยง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	10	33.30	8	26.70
หญิง	20	66.70	22	73.30
อายุปัจจุบัน				
19 ปี	6	20.00	6	20.00
20 ปี	20	66.70	23	76.70
21 ปี	4	13.30	1	3.30
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในขณะที่มามหาวิทยาลัยต่อสัปดาห์				
300 – 400 บาท	4	13.30	1	3.30
401 – 500 บาท	2	6.70	6	20.00
501 – 600 บาท	2	6.70	3	10.00
601 – 700 บาท	3	10.00	3	10.00
มากกว่า 701 บาทขึ้นไป	19	63.30	17	56.70
มีรายได้พิเศษด้วยตนเองขณะที่ศึกษา				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	กลุ่มเสี่ยง		กลุ่มไม่เสี่ยง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	24	80.00	27	90.00
มี	6	20.00	3	10.00

เมื่อนักศึกษามีปัญหาไม่ว่าเรื่องใดคนแรกที่จะปรึกษา

บิดา มารดา	11	36.70	8	26.70
เพื่อน	13	43.30	16	53.30
คูรั้ก	3	10.00	0	0.00
พี่น้อง / ญาติ	1	3.30	3	10.00
ครู	0	0.00	0	0.00
ไม่ปรึกษาใคร	2	6.70	3	10.00
ขณะที่ศึกษานักศึกษาพักอาศัยอยู่กับ				
บิดา มารดา	9	30.00	10	33.30
เพื่อน	8	26.70	12	40.00
คูรั้ก	1	3.30	0	0.00
พี่น้อง / ญาติ	1	3.30	3	10.00
คนเดียว	11	36.70	5	16.70
สถานภาพของบิดา มารดา				
ยังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่	23	76.70	19	63.30

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	กลุ่มเสี่ยง		กลุ่มไม่เสี่ยง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หย่า	4	13.30	4	13.30
แยกกันอยู่	0.00	0.00	0	0.00
บิดาเสียชีวิต	3	10.00	1	3.30
มารดาเสียชีวิต	0	0.00	6	20.00

เสียชีวิตทั้งบิดา มารดา	0	0.00	0	0.00
เพื่อนสนิทของนักศึกษามีอุปนิสัยชอบเที่ยวกลางคืน				
ไม่ไป	10	33.30	19	63.30
ไปบ่อย	4	13.30	2	6.70
ไปเป็นบางครั้ง	16	53.30	9	30.00
นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องปัญหาเพศสัมพันธ์				
ไม่เคย	0	0.00	0	0.00
เคยได้รับ	30	100.00	30	100.00
นักศึกษาคิดว่ามีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวิธี				
ป้องกันทางเพศศึกษา				
ไม่จำเป็น	0	0.00	0	0.00
มีความจำเป็น	30	100.00	30	100.00
นักศึกษาได้รับข้อมูลหรือศูนย์ปรึกษาป้องกันการตั้งครรภ์				
ไม่พร้อมจากแหล่งใด				
ตารางที่ 4.1 (ต่อ)				
			กลุ่มเสี่ยง	กลุ่มไม่เสี่ยง
			จำนวน	ร้อยละ
			จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะส่วนบุคคล				
โทรทัศน์	3	10.00	8	26.70
หนังสือพิมพ์	0	0.00	0	0.00
ครู	11	36.70	9	30.00
วิทยุ	0	0.00	0	0.00
ป้ายประชาสัมพันธ์	1	3.30	3	10.00
อินเทอร์เน็ต	15	50.00	10	33.30

รวม	30	100.00	30	100.00
-----	----	--------	----	--------

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 เพศชายจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ส่วนกลุ่มไม่เสี่ยง เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.30 เป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70

อายุปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.70 รองลงมาอายุ 19 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุ 21 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ส่วนกลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70 รองลงมาอายุ 19 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ที่เหลือมีอายุ 21 ปี

นักศึกษาได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในขณะที่มามหาวิทยาลัยต่อสัปดาห์กลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่มี ค่าใช้จ่ายมากกว่า 701 บาทขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 รองลงมา มี ค่าใช้จ่าย 300 – 400 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และมีค่าใช้จ่าย 601 – 700 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ส่วนกลุ่มไม่เสี่ยงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในขณะที่มามหาวิทยาลัยต่อ สัปดาห์มากกว่า 701 บาทขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมา มีค่าใช้จ่าย 401 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีค่าใช้จ่าย 501 – 600 บาท, 601 – 700 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ที่เหลือมีค่าใช้จ่าย 401 – 500 บาท

นักศึกษามีรายได้พิเศษด้วยตนเองขณะที่ศึกษา ส่วนใหญ่กลุ่มเสี่ยงไม่มีรายได้พิเศษด้วย ตนเอง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ที่เหลือมีรายได้พิเศษด้วยตนเองจำนวน 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.00 นักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษด้วยตนเองจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อย ละ 90.00 ที่เหลือมีรายได้พิเศษด้วยตนเองขณะที่ศึกษา โดยมีรายได้พิเศษจากการทำงานพาร์ทไทม์ และบางคนขายสินค้าออนไลน์ เป็นต้น

เมื่อนักศึกษามีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดนักศึกษาจะขอรับคำปรึกษาจากใครเป็นคนแรก นักศึกษากลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่เลือกปรึกษาเพื่อนเป็นคนแรก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาปรึกษาบิดา มารดา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และเลือกปรึกษาคูรักรัก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ส่วนกลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่เลือกปรึกษาเพื่อนมากที่สุด จำนวน 16 คน คิด เป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาปรึกษาบิดา มารดา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 และปรึกษาที่ น้อง / ญาติ ไม่ปรึกษาใคร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ขณะศึกษานักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร นักศึกษากลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 และมีนักศึกษากลุ่มเสี่ยงจำนวน 1 คน อาศัยอยู่กับคูรักรัก คิดเป็นร้อยละ 3.30 ส่วนนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับเพื่อ จำนวน 12

คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และอาศัยอยู่กับพี่น้อง / ญาติ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 นักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงไม่มีใครพักอาศัยอยู่กับคู่รัก

สถานภาพของบิดา มารดาของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ยังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70 รองลงมาหย่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และ บิหาเสียชีวิต จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ส่วนนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่บิดา มารดา ยังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 รองลงมาบิดาเสียชีวิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และบิดา มารดาหย่ากัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30

นักศึกษากลุ่มเสี่ยงมีเพื่อนสนิทชอบไปเที่ยวกลางคืนเป็นบางครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 ไปเที่ยวบ่อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ที่เหลือไม่ไปจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ส่วนนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงมีเพื่อนสนิทไม่ชอบไปเที่ยวกลางคืนมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 มีเพื่อนสนิทไปเที่ยวกลางคืนบางครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และเพื่อนสนิทไปเที่ยวกลางคืนบ่อยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

นักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยงได้รับความรู้เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00

นักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยงคิดว่ามีจำเป็นที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันทางเพศศึกษาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00

นักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้รับข้อมูลในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้รับข้อมูลจากครู จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 ที่เหลือเป็นโทรทัศน์และป้ายประชาสัมพันธ์ ส่วนนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 รองลงมาได้รับข้อมูลจากครู จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ จากโทรทัศน์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา

2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนเข้ารับการอบรมและหลังเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยงด้วยสถิติ Paired t - test ผลการวิเคราะห์ห้มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนเข้ารับการอบรมและหลังเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยง

กลุ่มตัวอย่าง / คะแนน	N	\bar{X}	SD	t
กลุ่มเสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.92	0.27	12.402**
หลังเข้ารับการอบรม	30	3.96	0.48	
กลุ่มไม่เสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.76	0.32	12.755**
หลังเข้ารับการอบรม	30	4.08	0.69	

** p<.01

จากตาราง 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมหลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงสูงกว่าก่อนการเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และหลังการเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา หลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบวัดความรู้สึกละเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกละเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนการเข้ารับการอบรมและหลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยงด้วยสถิติ Paired t - test ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนการเข้ารับการอบรมและหลังการเข้ารับการอบรม ทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยง

กลุ่มตัวอย่าง / คะแนน	N	\bar{X}	SD	t
กลุ่มเสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.81	0.39	12.053**
หลังเข้ารับการอบรม	30	3.61	0.26	
กลุ่มไม่เสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.96	0.34	14.381**
หลังเข้ารับการอบรม	30	3.79	0.31	

** p<.01

จากตาราง 4.3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา หลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และคะแนนความตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา หลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบวัดทักษะการปฏิเสธการต่อรอง

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิเสธการต่อรองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนการเข้ารับการอบรมและหลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยงด้วยสถิติ Paired t - test ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิเสธการต่อรองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา ก่อนการเข้ารับการอบรมและหลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและกลุ่มไม่เสี่ยง

กลุ่มตัวอย่าง / คะแนน	N	\bar{X}	SD	t
กลุ่มเสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.96	0.35	11.472**
หลังเข้ารับการอบรม	30	3.67	0.29	
กลุ่มไม่เสี่ยง				
ก่อนเข้ารับการอบรม	30	2.96	0.34	9.048**
หลังเข้ารับการอบรม	30	3.49	0.27	

** p<.01

จากตาราง 4.4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิเสธการต่อรงเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา หลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และคะแนนทักษะการปฏิเสธการต่อรงเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา หลังการเข้ารับการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษากลุ่มไม่เสี่ยงสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ตอนที่ 3 ผลการติดตามพฤติกรรมนักศึกษาหลังสิ้นสุดการอบรมทักษะชีวิต 2 สัปดาห์ ประกอบด้วย ข้อมูลสัมภาษณ์ของนักศึกษา ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการสัมภาษณ์นักศึกษา

ผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา พบว่า นักศึกษารู้จักแยกแยะว่าการตั้งครรภ์ไม่พร้อมอาจนำไปสู่ปัญหาอื่นตามมา หากไม่มีการป้องกันตนเองอย่างเหมาะสม ในระหว่างที่เรียนสามารถมีคู่รักและมีการแสดงความรักกับคู่รักได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม เช่น การสัมผัสด้วยการจับมือ การกอดเพื่อให้กำลังใจหรือปลอบประโลมใจได้ การมีคู่รักในวัยเรียนไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กันเสมอไป ในกรณีที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ ก็ต้องเรียนรู้ในการป้องกันตนเอง เช่น การสวมถุงยางอนามัย การกินยาคุมกำเนิด เป็นต้น นักศึกษาบางคนกล่าวว่า การมีคู่รักเราไม่จำเป็นต้องเสียสละความเป็นตัวเองไป เราต้องรักษาความเป็นตัวตนของเราไว้ เช่น ความขยัน ความตั้งใจ ความภาคภูมิใจ ตลอดจนการรักษาวินัยธรรมประเพณีอันดีงามของไทยอย่างการรักษานวลสงวนตัว การไม่ซิงสุกก่อนห้าม และเมื่อคู่รักบอกเราไม่ให้เกียรติกัน เราสามารถเปลี่ยนยุติความรักของเราเองได้ โดยการบอกเลิกไม่จำเป็นต้องทน หรือยอมทำทุกอย่างตามที่คู่รักของเราต้องการ โดยเฉพาะเราเป็นผู้หญิงถ้ามีอะไร

ผิดพลาดเราอาจจะต้องตั้งครมในขณะที่เรา กำลังเรียนหนังสืออยู่ อาจนำไปสู่ปัญหาอื่นตามมา เช่น การทำให้พ่อกับแม่เสียใจ ทำให้พ่อกับแม่รู้สึกอายเพื่อนบ้าน อาจทำให้เราเรียนหนังสือไม่จบ เป็นต้น แม้ว่าการมีคู่รักและการมีเพศสัมพันธ์กันจะไม่ใช่อะไรที่เสียหาย แต่ก็ควรจะอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม

แม้ว่าการมีคู่รักมากกว่า 1 คนของวัยรุ่นยุคนี้จะเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย อาจส่งผลทางลบมากกว่าทางบวก เช่น การได้รับโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์ ได้แก่ โรคเอดส์ เริ่ม เป็นต้น การมีเพศสัมพันธ์จะทำให้รักและผูกพันกันมากขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าไม่จริงเสมอไป ถ้าคู่รักไม่ดี เช่น ชอบใช้ความรุนแรง ตระหนี่ขี้เหนียว เป็นคนหลายใจ เป็นคนไม่จริงใจ ก็อาจนำไปสู่การยุติความสัมพันธ์ได้ การที่ผู้หญิงในยุคนี้ยังคงรักษาความบริสุทธิ์ไว้ก่อนแต่งงานก็เป็นสิ่งที่พึงกระทำ แต่สภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้ความเชื่อที่ว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงคือ การมีเลือดออกในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ทุกวันนี้ค่านิยมเรื่องความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่ล้าสมัยและเชยมาก เพราะถ้าคนเรารักกันเรื่องของความบริสุทธิ์ไม่บริสุทธิ์ก็ไม่สำคัญ อีกทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การรักษาความบริสุทธิ์เป็นไปได้ยากกว่าในอดีต แต่ความเห็นนี้ก็ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน เพราะบางคนยังคงค่านิยมแบบดั้งเดิมไว้ ซึ่งเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัวนั่นเอง ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ตอนนี้หนูยังเรียนอยู่ ถ้าหากว่าตั้งครม คิดว่าจะมีปัญหาตามมาหลายด้านมาก ทั้งเรื่องเรียน เรื่องครอบครัว และเรื่องเพื่อน หนูรู้ว่าจะบอกพ่อแม่ว่าอย่างไร...ใครจะเลี้ยงลูก..การยอมรับจากเพื่อนอีก ดังนั้นทางที่ดีคือจะต้องเรียนรู้วิธีการป้องกันการตั้งครมอย่างปลอดภัย ซึ่งช่วยให้เราปลอดภัยจากการติดโรคจากเพศสัมพันธ์ด้วย ไม่ใช่แค่การตั้งครม... และเมื่อเรามีคู่รักเราก็ควรแสดงออกด้านความรักอย่างเหมาะสม โดยการให้กำลังใจกันและกัน มากกว่าการให้ความสำคัญกับเรื่องเพศสัมพันธ์.... ”
(นักศึกษาหญิงคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“..ตอนนี้เยาวชนไทยหลายคนไม่ได้ให้ความสำคัญกับค่านิยมอันดีงามของไทยเรื่องการรักษาคุณงามความดี ทั้งที่เป็นเรื่องที่สอนให้เราอย่าปล่อยเนื้อ-ปล่อยตัว เพราะปัญหาจะตามมาอีกมากมาย เช่น การตั้งครม การติดเชื้อเอดส์หรือโรคต่างๆที่มาจากเพศสัมพันธ์ ดังนั้นการเรียนรู้วิธีการป้องกันเรื่องเพศศึกษาถือได้ว่ามีประโยชน์มากคะ เพราะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น เช่น การกินยาคุมไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสูงของเรา หรือการสวมถุงยางอนามัย ก็ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลงด้วยคะ..”
(นักศึกษาหญิงคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“ถ้าคนรักของเราชอบใช้วาจารุนแรงหรือใช้ความรุนแรงกับเรา ..ก็ควรจะหาทางยุติความสัมพันธ์นั้น เพราะไม่ใช่ความรักที่แท้จริง

และการที่เราจะแต่งงานกับใครสักคนหนึ่งที่เรารักก่อนจะมีเพศสัมพันธ์
กันคงไม่มีใครถามว่า.. “เธอมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนไหม”
ถ้ามีคูรักแบบนี้ก็แสดงว่าเขาไม่ได้รักเราจริงเช่นเดียวกันคะ...”

(นักศึกษาหญิงคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“ผมคิดว่าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อม
เพิ่มขึ้นครับ อาทิ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเอดส์ ที่ตอนนี้อายุเฉลี่ย
ของผู้ติดเชื้ออยู่ในช่วงวัย 13-14 ปี แสดงว่าวัยรุ่นไทยไม่ได้เรียนรู้วิธีการป้องกัน
ตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ อีกทั้งคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคงไม่ติดโรค
แน่นอน..ดังนั้นการอบรมนี้ทำให้ผมได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งครรภ์
ไม่พร้อมเพิ่มมากขึ้นครับ...”

(นักศึกษาชายคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“ภายหลังจากที่ผมอบรมเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ทำให้ผมได้
รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นครับ เพราะการอบรมสนุก เข้าใจง่าย และในฐานะ
ผู้ชาย เมื่อเราทำคนรักตั้งครรภ์ในวัยเรียน จะเป็นการทำให้พ่อกับแม่ของเรา
เสียใจ รู้สึกอายน้องบ้าน ได้เช่นเดียวกัน...แม้ว่าการมีคูรักและการมีเพศสัมพันธ์
กันกับคูรักจะไม่ใช้สิ่งเสียหาย แต่ก็ควรจะอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมครับ”

(นักศึกษาชายคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

“การอบรมครั้งนี้มีประโยชน์มากครับ เพราะทำให้ผมเข้าใจว่า
ถ้าเราไม่รู้จักการป้องกันตนเองในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ เราอาจจะทำให้คูรัก
ของเราตั้งครรภ์ได้ และนอกจากนี้เรายังอาจจะติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์
มาด้วยก็ได้...ความรักเป็นสิ่งที่ดี ผมคิดว่าการมีคนรักเป็นการเพิ่มกำลังใจ
ในการใช้ชีวิตให้กับตัวเราเองมากกว่า อีกทั้งทุกวันนี้การวัดเรื่องความ
บริสุทธิ์ไม่บริสุทธิ์ก็ไม่ของผู้หญิง ผมว่าสังคมและวัฒนธรรมของไทยได้
เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญครับ
ในการที่จะปลูกฝังเรื่องเพศให้กับลูกๆ.... ”

(นักศึกษาชายคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

เมื่อสอบถามความตระหนักและการเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่
พร้อมสำหรับนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของเพศชายและเพศหญิงที่
เท่าเทียมกันในการแสดงออกทางเพศ เช่น การแสดงความสามารถในการประกวดเดือนดาวคณะ การ
ช่วยเหลือตนเองของเพศหญิงในการขับขี้นานพาหนะ การซ่อมอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ของผู้หญิง
และความสามารถในการซ่อม ปะ ชุนเสื้อผ้าของผู้ชาย ล้วนเป็นการแสดงออกถึงความเท่าเทียมกัน
ทางเพศ ไม่ดูหมิ่นว่าเพศใดเป็นเพศที่อ่อนแอ หรือเข้มแข็งกว่ากัน สะท้อนได้จากละครในปัจจุบัน

พบว่าผู้ชายสามารถร้องให้ออกมาในที่สาธารณะชนได้ โดยไม่ถือว่าเป็นความอ่อนแอ แต่เป็นการแสดงความอ่อนโยน และนักศึกษาอีกคนก็ได้แสดงความเห็นว่า การที่เรามีความรู้สึกและเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องเพศอาจจะมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เช่น บางครอบครัวอาจจะให้แสดงความเท่าเทียมทางเพศ บางครอบครัวให้ความสำคัญกับเพศชาย บางครอบครัวอยู่แบบต่างคนต่างอยู่ หากเป็นครอบครัวประเภทสุดท้าย การมีความรู้สึกและเห็นคุณค่าของตนเองอาจจะอยู่ในด้านลบ เมื่อผู้ปกครอง เพื่อนหรือเพื่อนสนิท พูดว่ากล่าวตักเตือนอาจจะแสดงพฤติกรรมทางลบออกมา เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน หรืออาจจะต้องครรภ์ได้ นั่นก็มาจากการที่ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง หากคนใดมีพฤติกรรมมีความรู้สึกและเห็นคุณค่าในตนเองก็จะแสดงออกมาในรูปของความขยัน ตั้งใจ มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการศึกษาและมีทักษะในการใช้ชีวิตที่ดีเป็นที่ภาคภูมิใจของบิดามารดาและเป็นที่พึงของครอบครัวในอนาคต ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ในการตระหนักและการเห็นคุณค่าในตนเองเรื่องการป้องกัน การตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา คิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะถ้าเราไม่รักตัวเองแล้วใคร จะรักเรา ต้องต้องเห็นคุณค่า เห็นความสามารถในตนเอง เช่น การแสดงความสามารถในการประกวดเดือนดาวคณะ การที่ผู้หญิงขยัน อดทนหาหนทางเองได้ เป็นการสะท้อนความสามารถและคุณค่าในตัวเราเองคะ...”
(นักศึกษาหญิงคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“เราต้องเห็นคุณค่าในตัวเองให้ได้ เช่น การมีความสามารถด้านต่างๆ หรือบางคนเป็นคนมุ่งมั่นอนาคตไกล ก็จะแสดงออกมาด้วยความขยัน อดทน และความตั้งใจ...แต่เพื่อนบางคนพ่อกับแม่เขาทะเลาะกัน เพื่อนคนนั้นก็จะชักชวนเพื่อในกลุ่มให้ออกไปเที่ยวดื่มเหล้า เพื่อคลายความทุกข์ และบางครั้งอาจจะนำไปสู่การตั้งครรภ์โดยที่ไม่ได้ป้องกันก็ได้คะ...”
(นักศึกษาหญิงคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“ปัจจุบันนี้จะเห็นเลยว่าสังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่อง สิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้ชาย เช่น นายกรัฐมนตรี ที่เป็นผู้หญิงก็มี งานบางชนิดที่ผู้ชายทำได้ผู้หญิงก็ทำได้เช่นเดียวกัน แต่ก็ไม่ใช่ว่าผู้ชายมีคนรัก 3 คนได้ ผู้หญิงอย่างเราๆ ก็มีผู้ชายในเวลาเดียวกันได้ 3 คน อันนี้ไม่ใช่ความเท่าเทียมคะ..แต่เป็นเรื่องของอารมณ์ ไม่ใช่ความรัก ”

(นักศึกษาหญิงคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“ผมว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะถ้า
ถ้าหากเราไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง แล้วใครจะรักเรา การที่เห็นเพื่อน
ผู้ชายบางคนเวลาอกหัก มักจะชักชวนเพื่อนๆ ดื่มเหล้า ซึ่งผลที่ตามมา
มีค่อนข้างมาก เช่น การขาดเรียน ผลการเรียนตกต่ำ สุขภาพทรุดโทรม เป็นต้น
ดังนั้นหากเราปรับทัศนคติในการใช้ชีวิตใหม่ ก็จะทำให้เรามีความสุขเพิ่มมากขึ้น...”
(นักศึกษาชายคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“เรื่องสิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้ชาย ส่วนหนึ่งผมคิดว่า
มาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวครับ เพราะถ้าครอบครัวปลูกฝังเรื่องนี้
เราก็จะคุ้นเคยและให้เกียรติตัวเราเองและผู้อื่นด้วย อีกทั้งตอนนี้ละครไทย
สะท้อนความอ่อนโยนของผู้ชาย โดยให้แสดงบทร้องให้ได้ ผมว่ามันน่าสนใจ
มากเลยครับกับความรู้สึกแบบนี้ ไม่ใช่ผู้ชายร้องให้ไม่ได้...”
(นักศึกษาชายคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

“ผมคิดว่า...การที่เรามีความรู้สึกและเห็นคุณค่าของตนเองในด้านลบ
เมื่อผู้ปกครอง เพื่อนหรือเพื่อนสนิท พูดว่ากล่าวตักเตือนอาจจะแสดง
พฤติกรรมทางลบออกมา เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
แบบไม่ป้องกัน หรืออาจจะต้องครรภ์ได้ หรือการตั้งกลุ่มขับขีรถจักรยานยนต์
ในเวลาค่าคืนนั้นก็มาจากการที่ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง เพราะคิดไปเองว่าไม่มีใครรัก
ไม่มีใครสนใจ เลยทำประชด ซึ่งล้วนนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ อีกมากมายครับ...”
(นักศึกษาชายคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

การมีทักษะการปฏิเสธต่อรอง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าแม้ว่าเพื่อนจะมีส่วน
สำคัญในเรื่องของการใช้ชีวิตวัยรุ่น แต่เพื่อนก็ไม่ใช่ว่าทุกอย่าง บางครั้งเพื่อนอาจจะชักชวนไปในทางที่ไม่
เหมาะสม เช่น การชวนออกไปเที่ยวในช่วงที่มีการสอบหรือเข้าวันรุ่นขึ้นมีเรียน หรือบางคนอาจจะ
ชวนไปดื่มแอลกอฮอล์ การใช้ทักษะปฏิเสธจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากสอบตกจะมีผลกระทบอื่นตามมา
ค่อนข้างมาก และหากเพื่อนคนนั้นจะโกรธก็ไม่เป็นไร ดังสุภาษิตที่บอกว่า คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหา
ผล คบคนพาลพานพาไปหาผิด ดังนั้นจะได้ตัดสินใจได้ว่าควรเลือกคบเพื่อนประเภทนี้ต่อหรือไม่
ดังนั้นการเสียเพื่อนก็จะทำให้เรารู้ว่าใครจะเป็นเพื่อนแท้ในอนาคตได้ ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์
ดังนี้

“ตอนนี้กล้าปฏิเสธเพื่อนมากขึ้นคะ เพราะถ้าเป็นเพื่อนเราจริง
จะต้องรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควรคะ... ถ้าชวนไปเที่ยวกลางคืนก็จะปฏิเสธ

เพราะถ้าสอบตกมาจะได้ไม่คุ้มเสีย อีกทั้งหากสอบตกจะมีผลกระทบอื่นตามมามากมาย การปฏิเสธและหากเพื่อนคนนั้นจะโกรธก็ไม่เป็นไร ดังสุภาษิตที่บอกว่า คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล คบคนพาลพาไปหาผิดคะ...”

(นักศึกษาหญิงคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“การปฏิเสธไม่ใช่เราไม่รัก หรือไม่ใส่ใจเพื่อน หรือคู่รักของเรา ดังนั้น หากเราปฏิเสธ แล้วเขาโกรธ ก็คงต้องปล่อยไปตามอารมณ์ของคนๆ นั้นคะ เพราะเราไม่สามารถห้ามใจใครได้...”

(นักศึกษาหญิงคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2560)

“จริงๆ เป็นคนติดเพื่อนคะ เพราะไม่กล้าไปไหนคนเดียว พออบรมแล้วมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น และกล้าคิดและตัดสินใจด้วยตนเองแบบไม่กลัวเพื่อนโกรธแล้วคะ...”

(นักศึกษาหญิงคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“...ตอนแรกๆ ที่ปฏิเสธเพื่อนๆ ว่าไม่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยนะ ก็กลัวเพื่อนจะโกรธเหมือนกันครับ แต่คิดว่าถ้าเป็นเพื่อนที่รักเราจริงๆ ก็คงจะเข้าใจกันได้ไม่ยากครับ..”

(นักศึกษาชายคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2560)

“ผมว่าการมีทักษะการปฏิเสธต่อเรื่องนี้ดีนะครับ เพราะช่วยทำให้เราไม่ต้องอึดอัดใจเวลาที่รับปากทุกครั้ง อีกทั้งทำให้เรารู้ด้วยว่าใครเป็นเพื่อนแท้ไม่แท้ในอนาคต”

(นักศึกษาชายคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

“ผมว่าตั้งแต่ที่ผมเริ่มมีทักษะในการปฏิเสธเพื่อนเป็น ทำให้ผมมีเวลาในการเรียนเพิ่มมากขึ้น และผมชอบบอกกำลังกาย ผมคิดว่าถ้าผมมีทักษะนี้ จะช่วยให้ผมสามารถต่อยอดไปสู่การปฏิเสธและต่อรองกับคนรักของผมได้ด้วยครับ...”

(นักศึกษาชายคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2560)

ดังนั้นในการติดตามผลนักศึกษาหลังจากสิ้นสุดการอบรมแล้ว พบว่า นักศึกษาทุกคนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันและทำให้นักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น เกิดความตระหนักเห็นคุณค่าและความสำคัญในตนเองและผู้อื่น มีทักษะในการปฏิเสธต่อรองที่ดีขึ้น รู้จักคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะพบว่ากิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาได้แสดงออก กล้าเสนอความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและคนส่วนใหญ่ในฐานะที่เป็นผู้นำและผู้ตามได้ ตลอดจนการมีทักษะในการปฏิเสธหากมีเพื่อนหรือคนอื่นมาชักชวนไปในทางที่ไม่เหมาะสม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงพฤติกรรมทางเพศในทางที่เหมาะสมนำไปสู่การปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผลการสัมภาษณ์ของผู้ปกครอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองส่วนใหญ่แสดงความเห็นภายหลังจากการที่บุตรได้รับการอบรมพบว่า บุตรหลานมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงทางด้านตระหนักและการเห็นคุณค่าในตนเองและการมีทักษะปฏิเสธต่อรองในทางที่ดีขึ้น ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ในทุกครั้งที่นักศึกษากลับบ้านทุกวันหยุดก็จะไม่ค่อยออกไปไหนมาไหนกับเพื่อน อาจจะเป็นเพราะว่าเขารู้จักคิดวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น หรือบางทีก็จะช่วยทำงานบ้าน และจะมีการประกอบอาหารรับประทานพร้อมหน้าพร้อมตากันในบ้าน”

(ผู้ปกครองคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 28 มีนาคม 2560)

“บางทีเห็นเพื่อนของเขาขี่มอเตอร์ไซด์มาหาที่หน้าบ้านปกติเขาจะไม่เคยปฏิเสธเพื่อนของเขาเลย จะซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์เพื่อนออกไปทุกครั้ง แต่ในช่วงเดือนที่ผ่านมา คุณแม่เห็นเขาไปค่อยออกไปไหนกับเพื่อนอีก ส่วนหนึ่งคงมาจากการเข้ารับการอบรม”

(ผู้ปกครองคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 29 มีนาคม 2560)

“โทรศัพท์นี้แทบจะไม่ห่างมือเลย แต่มาพักหลังๆ เขาก็ไม่ค่อยได้ใช้โทรศัพท์สักเท่าไร คุณแม่ก็ไม่รู้ว่าเขากำลังคิดหรือตัดสินใจอะไรอยู่ แต่ก็เคยถามเรื่องเพื่อผู้หญิง เขาก็บอกว่ายังไม่มี คุณแม่ก็เบาใจ”

(ผู้ปกครองคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 30 มีนาคม 2560)

สิ่งที่นักศึกษาได้สะท้อนความคิดให้กับผู้ปกครองรับรู้ภายหลังจากที่อบรม ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“...บางเรื่องเราไม่เคยรู้ เช่น ความคิดเกี่ยวกับการกินยาคุม เพื่อนๆเขาหลายคนบอกว่าการกินยาคุมทำให้ตัวไม่สูงโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น เขาก็มาบอกว่าเป็นความคิดที่ผิด เพราะความสูงหรือไม่สูงนั้นไม่ได้เกี่ยวข้อง

กับการกินยาคุม แต่เกี่ยวกับพันธุกรรม อาหารการกินและการออกกำลังกาย เป็นต้น หรือบางครั้งแม่อีกจะสังเกตเห็นว่าเรามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การแสดงความรับผิดชอบและความขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นโดยการช่วยเหลืองานบ้านและทำงานสวนช่วยครอบครัว ทำให้ที่บ้านมีแรงงานเพิ่มเติม ส่งผลดีต่อครอบครัว...”

(ผู้ปกครองคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 28 มีนาคม 2560)

“...ค่านิยมเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว แม้จะดูเป็นสิ่งที่ล้ำสมัย แต่ก็ช่วยให้เขาสามารถรอดและปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนได้ พอลูกมาแล้วให้ฟัง ก็รู้สึกประทับใจ ที่ลูกของเรายังเห็นคุณค่าในตนเอง มากกว่าการปล่อยเนื้อปล่อยตัวไปตามกระแสสังคม”

(ผู้ปกครองคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 29 มีนาคม 2560)

ผู้ปกครองนักศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอบรม ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“อยากให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพราะจะเป็นการขัดเกลา และเตือนสตินักศึกษาเพราะนักศึกษาจะเชื่อฟังอาจารย์มากกว่าพ่อแม่ สำหรับอนาคตของลูกๆ นั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเขาว่าจะไปในทิศทางไหน.. ส่วนตัวอยากให้ลูกรับราชการครู เพื่อจะได้เป็นที่เชิดหน้าชูตา ให้กับครอบครัว เป็นที่ภาคภูมิใจให้กับครอบครัว และเมื่อถึงวัยที่ครบวชสำหรับผู้ชาย พ่อแม่ก็จะได้เกาะชายผ้าเหลืองขึ้นสวรรค์ ส่วนลูกผู้หญิงเมื่อถึงวัยแต่งงานก็จะได้ใช้ชีวิตครอบครัวได้อย่างเหมาะสม...”

(ผู้ปกครองคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 28 มีนาคม 2560)

“อยากให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพราะทำให้ลูกของดิฉัน ได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียนได้อย่างเหมาะสม..”

(ผู้ปกครองคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 29 มีนาคม 2560)

ดังนั้นการอบรมครั้งนี้ถือได้ว่ามีประโยชน์เป็นอย่างมากเพราะเป็นการเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม อีกทั้งนักศึกษาก็จะได้ตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง และการมีทักษะในการปฏิเสธเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ผ่านการอบรมส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เหมาะสมขึ้น รู้จักคิดวิเคราะห์ ใคร่ครวญในทางที่เหมาะสมที่ควร

การเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ และการมีทักษะในการปฏิเสธเพื่อนในทางที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

ผลความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาภายหลังจากที่นักศึกษาได้ผ่านการอบรม พบว่า มีพฤติกรรมในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง จากเดิมที่เคยมีทั้งกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ ไปคนเดียว ก็มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพิ่มมากขึ้น สังเกตได้จากการทำงาน และการเข้าโฮมรูม ซึ่งเมื่อก่อนจะมีนักศึกษาบางคนไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรม หลังจากที่ได้เข้าร่วมการอบรมก็มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยให้ความสำคัญกับงานของส่วนรวมมากขึ้น นักศึกษามีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

สิ่งที่นักศึกษาได้สะท้อนความคิดเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับรู้ภายหลังจากที่นักศึกษาได้ผ่านการอบรม พบว่า นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา เช่น การแสดงความรักกับคู่อริหรือเพื่อสนิทก็ควรจะทำในขอบเขตที่เหมาะสม ไม่ชิงสุกก่อนห่าม และหากคนใดคนหนึ่งหมดรักหรือบอกเลิกก็สามารถเปลี่ยนคู่อริใหม่ได้ เพราะความรักสามารถเกิดขึ้นได้อยู่เสมอ แต่ถึงแม้จะมีคู่อริก็ต้องให้เกียรติคู่อริของตนเองโดยไม่ลวนลามหรือไปอยู่ในที่ลับตาคน สุ่มเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นการมีคู่อริก็ควรจะทำให้ความรักเป็นพลังทางบวกในการผลักดันให้นักศึกษาทำในสิ่งที่ดีและเหมาะสมเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง ผู้ปกครองและครู อีกทั้งนักศึกษายังได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ดีที่สุดและไม่เสี่ยงกับโรคที่มาจากเพศสัมพันธ์ก็คือการไม่มีเพศสัมพันธ์ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิดหรือเรื่องน่าอับอาย เพราะเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ ลดการตั้งครรภ์และลดปัญหาทางเพศได้ ตลอดจนหากนักศึกษาจะมีเพศสัมพันธ์ก็ควรจะต้องเรียนรู้วิธีการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์หรือการตั้งครรภ์ด้วย ดังนั้นนักศึกษาจำเป็นต้องได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนสติให้กับนักศึกษา การอบรมในเรื่องการจัดการเรียนรู้ทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาถือได้ว่ามีประโยชน์อย่างมากสำหรับนักศึกษาอยากให้มีการขยายผลไปสู่ศึกษากลุ่มอื่นๆ ด้วย

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการฝึกให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและมีทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา พบว่า เป็นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา เพราะการป้องกันเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกและให้นักศึกษามุ่งอนาคตคิดการณ์ไกล ไม่ฝึกไฟหรือคิดในทางที่เหมาะสม ที่อาจจะนำไปสู่ปัญหาในอนาคตดังที่พบว่าจากสถิติและอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของสังคมไทยนั้นสูงมาก เยาวชนวัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น และเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน จึงนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือข่าวโทรทัศน์อยู่เสมอ บางรายถึงขั้นคิดฆ่าตัวตายเพราะตั้งครรภ์ในวัยเรียน หรือบางคนก็เอาลูกที่คลอดไปทิ้งตามถังขยะหรือข้างทางเป็นปัญหาสังคมต่อไป

ประโยชน์จากการฝึกอบรม พบว่า การอบรมนี้ช่วยทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ และแยกแยะได้ว่าสิ่งไหนที่ควรกระทำ สิ่งไหนไม่ควรกระทำ จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่เข้ารับการอบรมมี

พฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามได้ตามโอกาสอันควร และเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มมากขึ้น

สรุปผลจากการติดตามจากนักศึกษา ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษา เมื่อสิ้นสุดการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงเป็นที่พึงพอใจของบุคคลทุกฝ่ายรวมทั้งตัวนักศึกษาเอง นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม การเห็นคุณค่าและมีทักษะชีวิตในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา การมีทักษะปฏิเสธการต่อรองในทางที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักตั้งเป้าหมายในชีวิต มีความรับผิดชอบ นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี